

REGLUR

um verðmerkingar og verðsamanburð á bifreiðaeldsneyti.

I. KAFLI

Gildissvið og orðskýringar

1. gr.

Gildissvið

Reglur þessar taka til seljenda hefðbundins sem og óhefðbundins bifreiðaeldsneyti til neytenda. Þær kveða á um skyldu til verðmerkinga á áfyllingar- og hleðslustöðvum sem og upplýsingaskyldu á sölustöðum eldsneytis í því skyni að bæta upplýsingar til neytenda og auðvelda verðsamanburð. Þá taka þær til merkinga á áfyllingarlökum og handbókum bifreiða.

2. gr.

Orðskýringar

Merking orða í reglum þessum er sem hér segir:

Áfyllingarstöð: Aðstaða þar sem áfylling eldsneytis fer fram af hvaða tagi sem er, að undaskildu fljótandi jarðgasi, með föstum eða hreyfanlegum búnaði.

Einingarverð: Endanlegt verð í íslenskum krónum, að meðtöldum virðisaukaskatti og öðrum sköttum eða opinberum gjöldum, svo sem fyrir einn lítra, eitt kílógramm, eina kílóvattstund eða aðra einingu sem leyft er að lögum eða reglum fyrir viðkomandi vöru.

Eldsneyti: Hefðbundið sem og óhefðbundið eldsneyti

Hefðbundið eldsneyti: Til hefðbundins eldsneytis teljast bensín og dísilolía.

Hleðslustöð: Skilflötur þar sem hægt er að hlaða eitt rafknúíð ökutæki í einu eða þar sem hægt er að skipta um rafgeymi á einu rafknúinu ökutæki í einu.

Óhefðbundið eldsneyti: Eldsneyti eða orkugjafar, sem koma a.m.k. að hluta til í stað jarðefnaeldsneytis sem orkugjafi í flutningum og sem geta hugsanlega stuðlað að minnkun kolefnislosunar og bætt árangur í umhverfismálum í flutningageiranum. Til óhefðbundins eldsneytis telst m.a.:

- raforka,
- vetni,
- lífeldsneyti eins og það er skilgreint i-lið 2. gr. tilskipunar 2009/28/EB,
- tilbúið eldsneyti og paraffínskt eldsneyti,
- jarðgas, þ.m.t. lífmetan, í loftkenndu formi (þjappað jarðgas (CNG) og fljótandi formi (fljótandi jarðgas (LNG)) og
- fljótandi jarðolíugas (LPG).

Sölustaður: Staður þar sem neytendur geta dælt eða hlaðið hefðbundnu sem og óhefðbundnu eldsneyti á bifreið sína, óháð rekstrarformi og óháð því hvort áfyllingar- og/eða hleðslustöðvar á sölustaðnum eru starfræktar af einum eða fleiri seljendum.

II. KAFLI

Verðmerkingar á eldsneyti

3. gr.

Verðmerkingar

Skylt er að verðmerkja eldsneyti með einingarverði við áfyllingar- og/eða hleðslustöð svo auðvelt sé fyrir neytendur að sjá verðið fyrirfram. Verðupplýsingar skulu vera skýrar og auðlæsilegar.

4. gr.

Verðskilti

Á sölustöðum hefðbundins eldsneytis sem selja eina milljón lítra eða meira á ári skal auk almennra verðmerkinga vera verðskilti. Staðsetning verðskiltis skal vera þannig að verð á þeim tegundum hefðbundins eldsneytis sem í boði eru á sölustaðnum sjáist auðveldlega úr bifreið þegar hún nálgast sölustaðinn.

Sölustaðir bifreiðaeldsneytis sem selja minna magn en um getur í 1. mgr. en vilja verðmerkja með skilti skulu fara eftir 4. og 5. gr. reglna þessara.

5. gr.

Verð á verðskilti

Uppgefið verð á verðskilti skv. 4. gr. skal miðast við lægsta verð á sölustað enda komi það skýrt fram á skiltinu. Verðið skal standa öllum neytendum til boða. Efst á verðskiltinu skal skrá verð á 95 oktana bensíni en neðst skal skrá verð á dísilolíu.

III. KAFLI

Samanburður á einingarverði eldsneytis

6. gr.

Upplýsingar um verðsamanburð

Sölustaðir eldsneytis skulu birta með áberandi hætti verðsamanburð milli eftirtalinna orkugjafa: bensín, dísilolía, rafmagn á hleðslustöð, rafmagn á heimili, metan og vetni. Verðsamanburðurinn skal miða við þrjá mismunandi flokka eftir stærð bifreiða. Slík flokkun skal vera eftirfarandi: fólksbifreið, jepplingur og jeppi. Bifreiðarnar skulu vera sambærilegar að stærð og afli eins og kostur er.

Sölustaðir geta notast við upplýsingar og framsetningu verðsamanburðar eins og Orkustofnun (Orkusetur) birtir hverju sinni.

7. gr.

Útreikningur fyrir samanburð á einingarverði eldsneytis

Eldsneytisverð fyrir hverja tegund eldsneytis skal gefið upp í íslenskum krónum á hverja 100 km. Skal það reiknað á eftirfarandi hátt:

Einingarverð viðkomandi eldsneytis × eldsneytisnotkun á hverja 100 km.

8. gr.

Nánar um útreikninginn

Eldsneytisverð skal vera meðaltal á markaðsverði viðeigandi eldsneytis sem samsvarar að hámarki síðasta almanaksársfjórðungi áður en útreikningur fór fram.

Eldsneytisnotkun skal vera byggð á meðaleyðslu samkvæmt WLTP prófunum að minnsta kosti þriggja söluhæstu bifreiðategunda í hverjum eldsneytisflokki frá síðastliðnu ári.

Ef upplýsingar um meðaleyðslu skortir varðandi eina eða fleiri tegundir bifreiða af þremur söluhæstu má nota upplýsingar frá næstu tegund bifreiða þar á eftir. Ef færri en þrjár tegundir bifreiða hafa verið seldar í sínum eldsneytisflokki skal meðaleyðsla reiknuð út frá þeim fjölda tegunda bifreiða sem seldar voru.

9. gr.

Framsetning upplýsinga um verðsamanburð

Upplýsingarnar skulu bera yfirskriftina: „Samanburður á meðalverði eldsneytis fyrir hverja 100 km.“

Verð skal birt í töfluformi í eftirfarandi röð: bensín, dísilolía, rafmagn á hleðslustöð, rafmagn á heimili, metan og vetni. Flokkur fyrir fólksbifreiðar skal vera til vinstri, jeplingar fyrir miðju og jeppar til hægri.

Neðst skal birta hlekk eða aðra tilvísun til þeirra upplýsinga sem stuðst er við á upplýsingaskilti. Jafnframt skal koma fram það tímabil sem upplýsingarnar miðast við.

10. gr.

Undanþágur

Hleðslustöðvar eru undanskildar kafla þessum.

Neytendastofa getur veitt mannláusum áfyllingarstöðum undanþágu frá reglum þessum ef sérstakar aðstæður eru fyrir hendi.

IV. KAFLI

Merkingar á eldsneytisdælum og í handbókum bifreiða

11. gr.

Merkingar á eldsneytisdælum

Á öllum sölustöðum eldsneytis, frá þeim degi sem áfyllingar- eða hleðslustöð eru tekin í notkun, skal með áberandi hætti merkja áfyllingar- og hleðslustöðvar sem og stúta með viðeigandi merkjum sem gefa til kynna hvers konar eldsneyti þær innihalda. Merkingar skulu vera í samræmi við staðal ÍST EN 16942:2016 - Eldsneyti - Tilgreining á samhæfi - Myndræn framsetning upplýsinga fyrir neytendur.

12. gr.

Merkingar á bifreiðum og handbókum bifreiða

Merkja skal áfyllingarlok, eða mjög nálægt því, á öllum bifreiðum sem gefur til kynna hvers konar eldsneyti hentar umræddri bifreið.

Handbækur bifreiða skulu innihalda merkingar sem gefa til kynna hvers konar eldsneyti hentar umræddri bifreið.

Merkingar skulu vera í samræmi við staðal ÍST EN 16942:2016 - Eldsneyti - Tilgreining á samhæfi - Myndræn framsetning upplýsinga fyrir neytendur.

V. KAFLI

Eftirlit, málsmeðferð, viðurlög og gildistaka

13. gr.

Eftirlit

Neytendastofa fer með eftirlit með reglum þessum og beitir viðurlögum þegar það á við, sbr. 12. gr.

14. gr.

Málsmeðferð og viðurlög

Um málsmeðferð fer samkvæmt ákvæðum stjórnisýslulaga og ákvæðum laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu.

Ef brotið er í bága við reglur þessar varðar það viðurlögum samkvæmt 21. gr. c., 22. gr. og 26. gr. laga nr. 57/2005, um eftirlit með viðskiptaháttum og markaðssetningu.

15. gr.

Gildistaka

Reglur þessar, sem innleiða 7. gr. tilskipunar 2014/94/ESB og reglugerð (ESB) 2018/732, eru settar með heimild í 17. og 18. gr. laga nr. 57/2005 um eftirlit

með viðskiptaháttum og markaðssetningu. Jafnframt eru felldar úr gildi reglur nr. 385/2007, um verðmerkingar á bifreiðaeldsneyti.
Reglur þessar öðlast gildi við birtingu.

DRÖG